

Szemetet eszünk kenyér helyett

2023 november 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Akkor most az albán pék a hülye?

Csíp?sek a hajnalok, de valahogy kiviszi az embert a lába a kertbe. Látom, Józsi bá' is téblából csak, egyre kevesebb a teend?. Adjon Istennel fogadom, érkezik a fogadj is.

— Mivel találkozott a napokban az interneten? — kérdem.

— Jó a kérdés, van b?ven válogatni való, de egy, ami húsba, vagyis kenyérbe vágó. Azt olvastam, hogy az albánnál nem szabad kenyeret venni, mert hajnalban és este is frisset süt, meg csak egyféle tésztát készít.

— Felháborító szerintem is, mert a hazai pékek kárára történik az egész — fontoskodom, bár megváltozott arcvonásaiból sejtem, hogy nem ez lesz a szomszéd mondanivalójának kicsengése.

— Szerintem meg nem árt kimondani, hogy aki hülye, az bizony haljon meg, pontosabban éhen.

— Ezt meg hogy gondolja? — értetlenkedem.

— Van itt a városban nem albán pék, na meg bolt is rendesen, amelyik „hazai" kenyeret készít. Egyik olyan, amelyik melegíti a fagyasztott péksüteményt, és azt mesélik, délután ötkor tereli ki a vev?ket, hogy szakadna rá a Lipót császár!

— Igen, az a bolt a nevéb?l él. Silányat árul, de nemzeti büszkeségb?l vásárolja a nép — f?zöm tovább a gondolatot.

— Az emberek valahogy reggel és este a meleg kenyeret szeretik, nem a nejlonba csomagolt vackot, vagy a száz kilométerr?l idehurcoltat. Még akkor is, ha az albáné másnapra, vagy harmadnapra már gumiszer?. — Néha már aznap is!

— De senkinek nem tilos reggel meg este jobb kenyeret sütni. Az albán hajnal el?tt kezdi a munkát.

— Rendben, de a friss kenyeret túl drága el?állítani. Megmondta valamilyen pékszövetségi tótumfaktum is a tévében — hozom el? a médiában hangoztatott érvet.

— Drága?! Azt én nem tudom. Úgy 10 kilométerre tudok rendes péket, az nem drágább. Akinek meg drága, az vesz kenyérlisztet, éleszt?t, de kovásszal is készíthet, só, meg víz van otthon, biztos süt? is, és készít magának. Kiszámoltam, alapanyaggal, árammal kevesebb, mint féláron! Másnap és harmadnap is fogyasztható, és elmondhatatlanul finomabb minden boltban kapható kenyérnél.

— De nem mindenki pék! — vetem közbe.

— Feleségem sem az, na meg én sem. De ha kenyér kell, sütünk frisset, finomat. Nekünk két napra elég, ha fél kiló lisztb?l készítjük. Ráadásul évente több mint 50 ezer forint marad a kasszában, ami kevésbé lényeges, mint a saját kenyér fenséges illata, vagy a forró kenyér héjának ropogtatása. Ma éppen sütök. Ha kisült, bekopogok hozzád, megmutatom — mondja, majd elbúcsúzik.

Bekopogott. Mivel a kenyér felét nekünk adta, másnap ismét sütött. Átmentem. Megnéztem, megtanultam, közben nagyot beszélgettünk. Ma már sütöttem én is. Igaz, kicsit puhább lett a kérge, meg nem is kelesztettem eleget, de vacsoránál így is szinte elfogyott — kb. 700 grammot nyomott —, reggelre alig maradt.

Bár pék továbbra sem vagyok, most már hülye sem, hogy azt a szemetet egyem, amit — tisztelet a kivételnek — kenyérként árulnak a boltokban.

Nem is értem, Józsi bá’ eddig miért nem szól err?l.

Ajánló